

Bet. o. lovf. vedr. byfornyelse og udvikling af byer

ring. Det er ikke forslag af denne karakter, de har brug for. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd vurderer, at mindst 1.800 stillinger, formentlig op mod det dobbelte, forsvinder i byggebranchen p.g.a. regeringens nedskæringer på byfornyelsesområdet.

Byfornyelse er aktiv socialpolitik, og i en tid med megen snak om den sociale arv forekommer det nærmest paradisk at tale om en reform af byfornyelsen, når der slet og ret er tale om en nedskæring, en forringelse af byfornyelsen. Det fører til forringede bo- og levevilkår i mange år frem for helt almindelige mennesker i dette land, hvilket også burde bekymre regeringen.

Socialdemokraterne mener, at der er tale om lovsjusk, når et så omfattende reformforslag skal hastes igennem Folketinget. Lovforslaget blev sendt i høring den 8. oktober 2003 med frist til 22. oktober 2003. Hvis det her var et uproblematisk lille lovforslag, der pillede ved et hjørne af byfornyelsen, var det o.k. Men det her lovforslag lægger an til en reform af byfornyelsen, hvor den altafgørende balance mellem ejer og lejer sættes over styr, således at byfornyelsen fremover bliver en trussel for og ikke et tilbud til lejerne. Endnu mere betænkeligt bliver det, når de mennesker, der primært bliver berørt af lovforslaget, ikke får mulighed for at blive en del af processen, fordi lovforslaget hastes igennem.

Høringssvarene taler da også deres tydelige sprog: Lovforslaget får, ikke overraskende, mange kritiske ord med på vejen.

Lovforslaget ligner slet og ret dødsstødet for byfornyelsen.

Det kan Socialdemokraterne godt forstå, for problemet er sådan set, at selv om vi valgte at tage de positive briller på, så hænger forslaget overhovedet ikke sammen.

Socialdemokraterne undrer sig over, at regeringen ikke vil dialogen. Hvorfor føre bulldozerpolitik over for kommuner og en lang række af andre samarbejdspartnere, samtidig med at man foringer vilkårene så markant for lejerne, som dette lovforslag er udtryk for?

Siden byfornyelseslovens tilblivelse i 1982 har udgangspunktet været at sikre alle ret til en god, sund bolig, som de har råd til at bo i – alt dette sættes nu over styr.

Regeringen vil have ejerne mere på banen, hvilket i sig selv er et fromt ønske, men hvad er

regeringens tro på ejernes pludselige vilje og formåen opstået af? Er ministeren begyndt at tro på trylleri?

Socialdemokraterne mener, at offentlige midler skal anvendes bedst muligt der, hvor de gør størst gavn. Vi mener bare ikke, dette lovforslag er udtryk for denne holdning.

Socialdemokraterne mener, at lovforslaget fratager kommunerne værktøjet til at få de dårligste ejendomme byfornyet, fordi den såkaldte råde over-bestemmelse bortfalder.

Kommunernes mulighed for at inddrage kvalificeret rådgivning, byfornyelsesselskaber og lign. til planlægning m.m. rammes voldsomt, fordi de ikke længere kan få refusion af udgifter-ne.

Socialdemokraterne mener, at forslaget styrker ejerne på lejernes bekostning, idet lejernes vetoret bortfalder, og lejerne vil få væsentlige forringelser i forhold til den beskyttelse, den tidligere lov har ydet dem.

Forslaget medfører voldsomme huslejestigninger for lejerne. Det er i klar strid med de løfter, regeringen gav op til sidste valg, hvor den lovede ikke at forringe lejernes vilkår.

Socialdemokraterne mener ikke, der er tale om en forenkling i genhusningsforpligtelsen, når beboerens krav på genhusning forringes så voldsomt, som lovforslaget er udtryk for.

Den del af lovforslaget fører selvfølgelig ikke til byfornyelse, men til beboerfornyelse. Socialdemokraterne mener, at med denne lov bliver byfornyelse en trussel for og ikke et tilbud til lejerne.

Med lovforslaget bortfalder lejernes mulighed i de almene boliger for at få del af byfornyelsesmidlerne, hvilket Socialdemokraterne mener er en klar forringelse. Det er tilsvarende Socialdemokraternes opfattelse, at andelsboligforeningernes muligheder for at opnå støtte forringes ganske voldsomt, hvilket ikke mindst rammer København voldsomt hårdt, fordi 1/3 af boligerne i kommunen er andelsboliger. For mange andelshavere vil tabet af retten til erstatningsbolig være intet mindre end en katastrofe.

Socialdemokraterne mener, dette kan føre til mange nødlidende boligområder præget af fysiske og sociale problemer, hvor det offentlige i sidste ende er nødt til at gribe ind og afholde store udgifter for at rette områderne op. Men ikke